

Utrecht speelde „DE OLMENHOEVE”

Nadat tot dusverre steeds blijspelen ten tonele waren gebracht, is de toneelgroep Utrecht nu, onder leiding van Remmelt Jansen, er in geslaagd een toneelspel van geheel ander genre op te voeren.

„De Olmenhoeve” is een familietragedie, zich afspelend op een hofstede. Het toont hoe wanbegrip en het vasthouden aan gewoonten in een boerenfamilie aanleiding kunnen zijn tot grote conflicten.

Zeer goede vertolkingen van de hun toevertrouwde rollen gaven vooral Ans Soesbergen als de weduwe Beukers-Hannema, en Gerard Meijer als „mottige Klaas”. Zij paarden grote rolknuts aan vlotte uitbeelding. Zij wendden op rustige en beheerste wijze bijgestaan door Geurt Jacobs als Wouter Beukers, eigenaar van de hofstede, en Joke Jonkers als Willy zijn vrouw. Vooral Joke viel op door haar vlotte verschildijning. Kees v. d. Kuip als Jan, de broer van Wouter bezat een gedegen volkennis maar toonde zich soms niet geheel opgewassen tegen de zo moeilijke rol

van bemiddelaar. Hanna, de bedzielijke zusster van Wouter werd met veel verve door Nel van Weel ten tonele gebracht, evenals Anke het dienstmeisje, vertolkt door Gerry Geboers. Ook de kleinere rollen gespeeld door Ria Schipperen, Wim Bennekom, Kees Reijners, Frans Bolte en Wim Geboers kwamen goed tot hun recht, waarbij alleen dient te worden opgemerkt dat dr Merkelbach kennelijk niet gewend was een hoed te dragen (althans niet om hem op tijd af te zetten).

Opvallend goed was de verzorging van de decors, die door de mensen van de toneelgroep zelf waren vervaardigd en die het interieur van een boerenkamer zeer goed weergaven.

Zo kunnen regisseur Remmelt Jansen en zijn spelers terugzien op een geslaagde avond. Zeer te loven valt het initiatief om het eens te proberen met een meer ernstig stuk. Jammer dat het publiek nog teveel op de lach was ingeseld.

Een gezellig bal besloot deze avond. A. F. S.

FAMILIE-EXCURSIE

Niet kunnen voldoen aan een gegeven opdracht wordt over het algemeen aanvaard als een bewijs van onvermogen. Welnu dit stukje wordt zo'n bewijs van onvermogen. Schrijver dezes heeft namelijk de opdracht gekregen: „een sappig stukje te schrijven over de familie-excursies”. Ik heb me eentje gezegd suf zitten te peinzen om op een redelijke manier aan deze „sappige” opdracht te voldoen, maar helaas... u zult het met het droogste proza moeten doen, dat maar te bedenken is.

Zoals u weet hebben wij in januari een aantal van u in de gelegenheid gesteld zich aan te melden voor een familie-excursie. Wij hadden toen de beperking gemaakt, dat u in een bepaalde periode in dienst moest zijn getreden. Het resultaat was toen van tien aard, dat wij het niet verantwoord vonden voor een dergelijk klein aantal belangstellenden een excursie te organiseren.

Dit resultaat is met de O.R. besproken. Met genoemde O.R. zijn wij echter van mening, dat de belangstelling voor de familie-excursie in ons bedrijf beslist wel aanwezig is. Welnu aan u de taak om te bewijzen, dat wij het bij het rechte eind hebben. In dit VDH-tje vindt u een stencillij, waarop u ons gelijk kunt geven. Wilt u dus te zijner tijd aan een dergelijke excursie deelnemen, vult u dan dit formulier in en deponeer dit in een van de Ideeënbusen. Wij kunnen dan de belangstelling peilen en u ontvangel, mits het aantal aanmeldingen dit verantwoord maakt, een uitnodiging voor een bepaalde datum.

Zoals u weet worden de excursies altijd op vrijdagmiddag gehouden. Mocht u een bepaalde voorkeursdatum hebben, vermeldt u dit dan op het formulier. Wilt u dit ook doen met de data's, waarop u beslist niet kunt deelnemen? Bij voorbaat onze dank.

LADDERPUZZEL 99

Deze opgave is er een van de bekende soort. De letters moeten weer worden vervangen door cijfers (0 t/m 9). Vanzelfsprekend wordt een zelfde letter door een zelfde cijfer vervangen.

ERRES

TELE VISE

V D HEEM

Om de puzzel iets gemakkelijker te maken willen wij u verklappen, dat de uitkomst van deze optelsom (dus V D HEEM) een drievoud is.

Hoe luidt nu deze opgave in cijfers? Goede oplossingen worden beloond met 3 punten, terwijl de inzendingen worden ingewacht bij mej. Hartsulker, redactie VDH-tje vóór dinsdag 11 maart a.s.

PRISWINNAARS

Deze week zijn het de heren C. Klein, afd. 2969 Telco en W. J. H. Visser, Mediamagazijn, die voor de prijzen in aanmerking komen. Na 96 inzendingen behaalden zij resp. 103 en 99 punten. Behalve kunnen hun prijs (f 10,—) afhalen bij mej. Hartsulker, redactie VDH-tje.

Oplossing puzzel 96

Men kan wel dansen, al is het niet met de bruid!

Ideën-actie Utrecht

Voor de Utrechtse fabrieken zal 1958 o.a. in het teken der ideeënbus staan. De komende maanden zal er in Utrecht een ideeën-actie starten en deze zal met de nodige afwisselingen het gehele jaar bestrijken.

Het IDEE zal in het brandpunt van ieders belangstelling worden gebracht.

Ideën kunnen overal ontstaan in een bedrijf. Zij kunnen gericht zijn op een materiaalbesparing, verbetering der kwaliteit of de werkmethode; op het gebied der veiligheid, intern transport, vereenvoudiging der administratie, enz. Dit houdt dus in dat de ideeën niet alleen uit de metawa of de montage moeten komen, nee, uit alle afdelingen willen wij ideeën zien het komende jaar!

Vóór de actie start, ontvangt u bericht hoe u een idee op moet stellen, hoe de afhandeling en beoordeling van uw idee plaatsvindt en wie dit doen.

Op de komende afdelingsbesprekingen laten wij u nog een paar films zien welke betrekking hebben op ideeën en eventuele vragen kunnen dan worden gesteld; hier verneemt u tevens op welke wijze wij de actie gaan voeren, hoe de spelregels zijn en de extra prijzen.

Kijk nu reeds om u heen, daar waar u werkt en verder waar nieuwe ideeën kunnen ontstaan.

Zorg dat ook uw idee in de bus komt, voor de rest zorgt de:

Ideëncommissie.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielfabriek N.V.

Redacteur: C. Schervel.
Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laurier, ds. C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

WAT DOET DE PSYCHOLOOG?

De test

voor de

administratieve sector

Al degene, die in administratieve of technische maandeloonfuncties werkzaam zijn, zullen in de voorgaande stukjes over het psychotechnisch onderzoek, zoals dit in ons bedrijf plaatsvindt, ongetwijfeld hebben gezocht naar wat zij zelf bij hun intrede in ons bedrijf op dit gebied hebben meegemaakt. En dit hebben zij niet gevonden omdat alles wat tot nu is geschreven betrekking had op het personeel, werkzaam in onze fabrieksafdelingen.

In dit, voortopig laatste, artikelje over „de test” zullen wij daarom speciale aandacht schenken aan het psychotechnisch onderzoek voor de sector van de „maandloners”. Helaas is het voor hen (nog?) niet mogelijk een soortgelijk selectieproefje in te voeren zoals de kool is voor het fabriekspersoneel.

Een onderzoek is voor hen een volledig onderzoek; dat wil dus zeggen: met heel wat schriftelijk werk, met het persoonlijk onderhoud en het programma van af te leggen proefjes. Een programma dat intussen voor de onderneiden functies verschilt is. Vanzelfsprekend eigenlijk, want bij iemand die een boekhoudkundige functie moet gaan vervullen, moeten natuurlijk andere dingen worden onderzocht dan bij

de collega die correspondent moet worden.

Een programma ook, dat niet alleen een uitspraak geeft omtrent de geschiktheid voor de functie waarin de proefpersoon zijn werk moet gaan bevestigen, maar tevens — omdat in deze regio's hetzelfde geldt als bij de uurloners omtrent hogere functies: geringer aanbodi! — omtrent de toekomstmogelijkheden.

Vandaar dat in het mondeling gedeelte van het onderzoek wordt „doorgevraagd”. Ieder die een dergelijk onderzoek heeft meemaakt herinnert zich nog wel, dat de vragen op een bepaald punt steeds lastiger werden. Zo lastig vaak dat de laatste niet meer konden worden beantwoord. Dit geeft de proefpersoon vaak het gevoel, er niet zo

veel van terecht te hebben gebracht. Meestal ten onrechte. Want er wordt altijd meer gevraagd dan voor de functie noodzakelijk is. Het is dus zeer wel mogelijk dat iemand voldoet aan de eisen, die worden gesteld aan de functie, waarvoor hij wordt onderzocht, en eerst bij de nog moeilijker vragen tekort gaat schieten. Voor de functie waar het om gaat is de proefpersoon dus zeker geschikt. Hij houdt mogelijk nog over.

En deze „overmaat” nu is een deel van de uitgroei-mogelijkheid. Een deel, zult u zich afvragen? Ja, inderdaad slechts een deel. Want in het algemeen moet gesteld worden, dat hogere functies niet uitsluitend een beroep doen op grotere capaciteiten, op een betere taal-aanleg of wat voor aanleg dan ook.

In een hogere functie met zwaardere problemen zijn deze factoren natuurlijk wel belangrijk, maar er speelt op het hoger niveau meer mee. Er speelt bij voorbeeld mee: representativiteit, (op een hoger niveau komen meer besprekingen en commissies). Voor deze zelfde besprekingen speelt bij voorbeeld ook mee: de gave om met mensen te kunnen omgaan. Er is nog iets belangrijks. „Hoge bomen vangen veel wind”, wat algemener gesteld: „hogere bomen vangen meer wind”. Iemand op een hoge post staat aan vele kritische blikken bloot. Zijn doen en laten wordt bekeken en dit brengt mee dat men een zekere „standing” moet verlangen. Al deze laatste factoren hebben weinig te maken met iemands intellectuele begaafdheid. Zij liggen in de karakterologische sfeer; zij verlangen meer van het persoonlijkheidsstroomaat. Dit laatste speelt naast de begaafdheden een minstens even grote rol. Hiervan dient dus bij een onderzoek eveneens aandacht te worden geschonken.

Samenvattend: Ook hier dus een onderzoek voor nu en later. Bestend in eerste instantie om iemand te plaatsen in de functie, waar hij zal voldoen en voldoende zal vinden, in tweede instantie om hem te brengen op een plaats waar de voldoende voor beide partijen groter zal zijn.

Vererend bezoek

Vrijdag 21 februari bracht een aantal hoofdambtenaren van het ministerie van Economische Zaken het nadere kennismaking met Van der Heem N.V. een bezoek aan ons bedrijf Maarweg.

EXTRA PRIJSVRAAG

VOOR DE GROTEREN
VAN

12 TOT EN MET 15 JAAR

Inzendingen vóór 10 april 1958.

Er was eens..... zo beginnen toch alle sprookjes!

Er was eens een mannetje, laten we hem Dollemans noemen, een gezeten inwoner van Poppenstad. Meneer Dollemans had werkelijk alles wat zijn hartje begeerde: een mooi huis, met radio en televisie en kopjes met gouden rand en bovendien een bloeiende zaak, waaruit hij zonder bezwaren zijn belastingen en luister- en kijkgeld kon betalen en toch nog wat overhield om van te leven.

In de zomer, als het eens warm was, voelde meneer Dollemans zich dan ook de gelukkigste mens van de wereld.

eerste waren er zes gesprongen, en de tweede had meneer Dollemans een stel geschroefde lakens bezorgd. En zo was het gelukkige leven van meneer Dollemans slechts schijn.....! 's Nachts wakker liggen en overdag geen half mens. Op kantoor rapen en soms slapen en met een schrik wakker worden als de telefoon ging. Gelukkig maar, dat meneer Dollemans eigen baas was.

Tot op zekere nacht. Meneer Dollemans was net even ingedommeld toen de deur van zijn kamer openging. Wat was dat? Meneer Dollemans vertouwde zijn slapertje ogen niet en hij was al te oud om aan sprookjes te geloven. En toch.... dat was een sprookjesfeest, je zag het duidelijk aan haar „laet mij dat maar opknappen“ gezicht, haar punnuns en toverstaf. Huppelend kwam zij naar hem toe met het laatste nummer van een bekende Haase krant in haar hand. „Lees dit en koop het dan“, zei ze, terwijl ze de heer Dollemans de krant toewierp.

En toen werd de doos uitgepakt.....

Razendsnel keek de heer D. de krant door, tot dat hij ineens een met rood potlood aangekruiste advertentie vond. „Nooit meer koude voeten“, stond er boven. De heer D. kleepte zich viug aan, schrokte 2 botenhammen naar binnen, vergat zijn elfte en sloeg uit louter verbouwereerdheid een gond omrand kopje stuk. Na de toverkant (zo noemde hij hem al in gedachten) in zijn zak te hebben gestoken, haastte hij zich naar het opgegeven adres en kocht daar..... een vierkante doos.

Het is moeilijk te beschrijven welke gedachten de heer Dollemans die dag allemaal overvielen, maar steeds kwam daaruit de vraag naar voren: Zou het gaan?

Die avond vergat de heer Dollemans in de stad te gaan eten. De poes die hem bij zijn thuiskomst verwelkomde, kreeg niet het vertrouwde aaltje en de heer Dollemans slaakte een zucht van verlichting toen de klok tien uur sloeg. Bedtijd!

En toen werd de doos uitgepakt, de gebruiksaanwijzing doorgelezen en deed de heer Dollemans precies, zoals daarin was aangegeven. Julle zult het mi schen niet geloven, maar een kwartl daarna sliep de heer Dollemans als een roos.

Dit hele verhaal — het is eigenlijk geen sprookje, want het is honderden keren werkelijk gebeurd — dient eigenlijk om julle te vragen: Wat kocht meneer Dollemans?

Hierbij moet je niet geten, dat de geschiedenis al weer een paar jaar oud is. De bedoeling is, dat je in een kort verhaaltje het antwoord geeft. De geestigste oplossing wordt met een prijs bekroond.

O ja, de heer Dollemans is daarna een geheel ander mens geworden. Zijn grijze haren zijn verdwenen (en ook zijn kastanjbruine lokken) en hij heeft er nog altijd spijt van, dat hij nooit het adres van die toverfee heeft kunnen vinden.

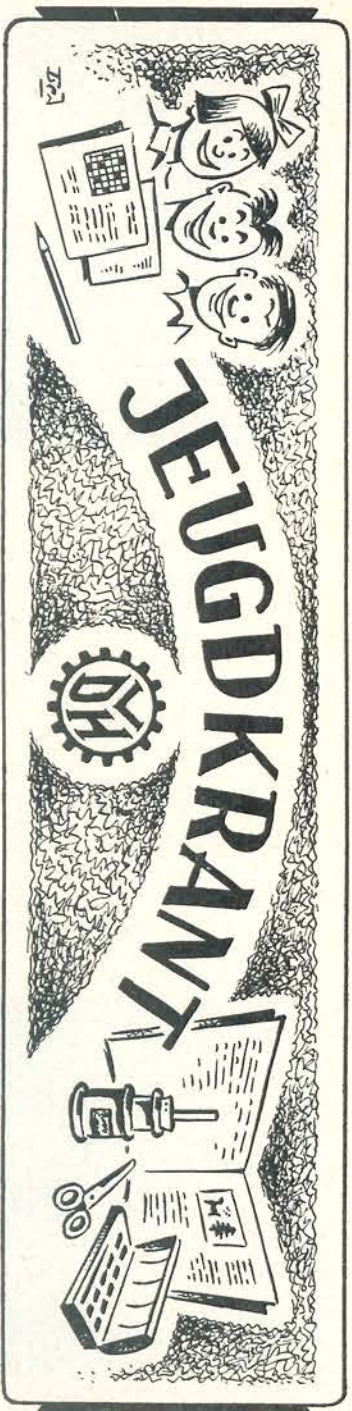

.....haastte zich naar het opgegeven adres.....

Julle begrijpt, dat dit een droom was en toch..... toen meneer Dollemans de volgende morgen opstond vond hij die krant op zijn bed. Nooit heeft hij ontdekt wie hem daar heeft neergelegd.

..... en kocht daar.....?

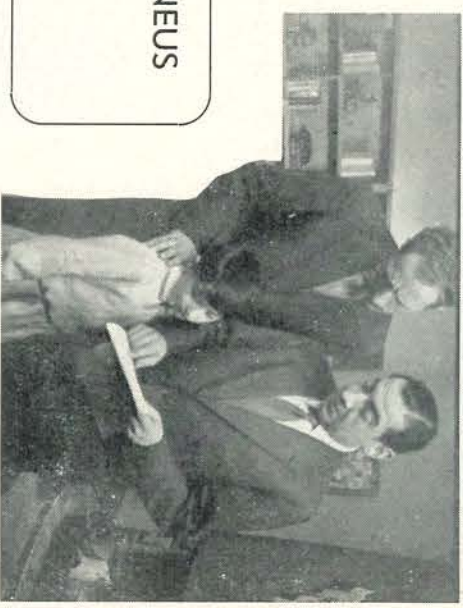
DE REDACTIE GING OP VISITE

Julle raadt nooit, bij wie wij op bezoek zijn geweest!!

Kijk, dat kwam zo. We waren een keer in Amsterdam en toen zei mijnheer Koopman: Zullen we nog even „oor“den naar... oh hebben julle het aan de foto's gezien? Ja, dan hoeft ik het ook eigenlijk niet verder te vertellen. Goed gezien hoor: bij mijnheer Van Oorschot. Die kennen julle toch? Ja juist, bij Liang en Tommy Verstloep en Mieke. Gelukkig waren mijnheer Van Oorschot en Liang thuis. Je ziet Liang wel niet op de foto maar dat kwam doordat hij nog in de keuken was.

Aan het koken. Maar je kent Liang: toen hij hoorde dat er bezoek was, kwam hij er al gauw even bijzitten keurig netjes, met de vingertoppen tegen elkaar. Tja, jongens, wat was dat gezellig om nu eens op bezoek te zijn bij mensen die we zo goed van de Televisiezendingen kennen. Al gauw zaten we achter een heerlijk kopje koffie en de verhalen kwamen achter elkaar: van Liang, die in de verkeerde trein was gestapt, van de behanger die Liang achter het behang plakte en nog

... EN ONZE NEUS
GING
TE GAST!

veel meer, dat julle zeker gezien zult hebben. We vroegen of Liang het in het begin niet moeilijk had gevonden zo in Nederland. Hij kon toen toch eigenlijk niemand verstaan, en hij sprak zelf ook alleen Chinees. Maar nee hoor, Liang had in een heel korte tijd Nederlands geleerd. „Mineer“ zei hij „Liang kopie kopie, Liang zéér goed te kennen“. En toen begon hij op te noemen welke talen hij allemaal wel kende. Er waren talen bij uit landen waar we nauwelijks van gehoord hadden! Als we dat zo hoorden was het werkelijk „kopie kopie“!

Net toen Liang weer een kopie koffie ging inschenken ging de bel. Nou de bel. Het lijkt wel een gong „Ping pong“. En wie stapte daar binnen? Heb je het al gezien op de foto? Ja, Mieke. Ze kwam nog iets vragen over het winkeltje van die luciferdoosjes weet je wel? Mijnheer Van Oorschot tekende het viug even voor haar op een papertje. Ik zelf moest ook even kijken hoe het nu precies was en mijnheer Koopman maakte gauw een foto. Ja, dat is die foto waar wij met zijn drieën op staan. We hoorden nog dat Tommie of Tante Hanne even zouden aankomen. Maar dat gebeurde niet. Tommie moest werken en tante Hanne was nog ziek. Gelukkig kregen we een foto van mijnheer Van Oorschot, waar Tommie wel op staat. En die drukken we hierbij af.

Wat er wél gebeurde? Opeens gaf Liang een vreselijke schreeuw. En toen roken wij iets... Hij had helemaal vergeten dat hij iets op zijn gastformis had staan en dat was natuurlijk verbrand! We hebben maar niet gewacht wat er verder ging gebeuren. Viug hebben we mijnheer Van Oorschot bedankt voor het prettige bezoek en hebben we Mieke een hand gegeven.

En toen zijn we maar gauw weggegaan om voor julle op te schrijven wat we hebben meegenomen. Wat vonden we het leuk ze te ontmoeten en wat aardig van ze, om dat voor julle Jeugdkrant goed te vinden. We hebben ze allen uit julle naam dan ook heel hartelijk bedankt!

De volgende Jeugdkrant wordt weer een puzzelkrant! Hij verschijnt op 10 mei a.s.

